

Barbara Balke

Lubiąż, pow. Wołów. Stanowisko 4

Informator Archeologiczny : badania 6, 150-151

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Celem dalszych poszukiwań na cmentarzysku krupickim będzie odsłonięcie dalszych grobów z późnego podokresu rzymskiego oraz ustalenie ich relacji przestrzennej i chronologicznej w stosunku do grobów wcześniejszych kultury przeworskiej.

Groby wczesnośredniowieczne odkryte w południowej części cmentarzyska z okresu rzymskiego zachowały się w stanie szątkowym. Dotyczy to zarówno kamiennych obudów i obstaw grobowych zniszczonych przez wybranie kamieni i zaoranie powierzchni, jak i szkieletowych pochówków, które uszkodzone zostały w wyniku dawniejszych / z XIX i pocz. XX w. / penetracji amatorskich.

LUBIĄŻ, pow. Wołów
Stanowisko 4

Konserwator Zabytków Archeologicznych
we Wrocławiu

Badania prowadziła mgr Barbara Balke.
Finansował WKZ we Wrocławiu. Drugi
sezon badań. Ratownicze badania wykopalis-
kowe na cmentarzysku grobów jamowych
kultury przeworskiej starszego okresu
rzymskiego.

Stanowisko usytuowane jest na lekkiej wyniosłości terenu, przeciętej przez drogę polną / okopy wojenne / i eksploatowanej od lat przez wydobywanie piasku i żwiru. W 1972 roku były tam również urządzenia służące do wyrobu asfaltu. Miejsce odległe jest od Lubiąża o około 1,5 km w kierunku północno-wschodnim. W piśnicy odkryto częściowo zniszczone cmentarzysko. W roku 1970 natrafiono na północnej krawędzi piśnicy na dwa ubogie groby jamowe / nr 1 i 2 /, w których poza ułamkami ceramiki znaleziono szpilę żelazną fragment grzebienia. W 1972 r. otworzono nieregularny wykop, ograniczony od północy linią pola ob. Gwiazdowskiego, od wschodu przylegający do ubiegłorocznego sondażu a od południa graniczący z rowem strzeleckim z czasów ostatniej wojny.

Ogółem na przestrzeni 2 arów odkryto 12 grobów ciałopalnych pochówków jamowych, z których 3 były zniszczone przez dawną orkę. Największe nagromadzenie grobów znajdowało się w pobliżu piśnicy. Wszystkie pochówki były niezwykle skromnie wyposażone, przeważnie w kilka lub kiladziesiąt ułamków naczyń. Tylko 5 pochówków zawierało ponadto drobne ślady innego wyposażenia jak: ułamki grzebienia / gr 12 /, gwóźdź żelazny / gr 11 / małe kółeczko brązowe / gr 10 / i resztki nieokreślonych przedmiotów żelaznych / gr 3 i 6 /.

W odległości około 10 m na południe od wykopu 1 założono drugi wykop sondażowy / 5 x 5 m /, w którym stwierdzono obecność tylko 2 grobów jamowych, wyposażonych w ceramikę. Ogółem stanowisko nr 4 dostarczyło łącznie 16 pochówków jamowych, słabo czytelnych i ubogich, których inwentarz nie upoważnia do precyzyjnego datowania cmentarzyka. Nieliczne lepiej zachowane formy ceramiczne oraz wątki dekoracyjne na naczyniach pozwalają zaliczyć obiekt do starszego okresu wpływów rzymskich.

LUBIESZEWO, pow. Nowy Dwór Gdański

Stanowisko 2

patrz okres lateński

LUBOSZYCE, pow. Lubako

Zakład Archeologii Nadodrza

Instytutu Historii Kultury

Materialnej PAN we Wrocławiu

Badania prowadził dr Grzegorz Domański.

Finansował Wydział Kultury Prezydium

PRN w Lubaku. Osmy sezon badań, Cmen-

tarzyako z okresu lateńskiego i wpływów

rzymskich.

Celem badań było zakończenie eksploracji cmentarzyka, cel ten w zasadzie osiągnięto. Na przestrzeni kilkunastu metrów wokół dotychczas odkrytych skupisk i w licznych wykopach sondażowych nie natrafiono na dalsze groby. Możliwe jest odkrycie dalszych skupisk w pełnej odległości od dotychczas odkrytych, ale dostępnymi obecnie metodami nie można tego sprawdzić.

Odkryto 5 grobów jamowych z okresu wpływów rzymskich III w. oraz piąty już z kolei krąg kamienny zblizony kształtem do prostokąta o zaokrąglonych bokach i wymiarach 5,0 x 5,8 m. Podobnie jak na całym cmentarzyku z okresu wpływów rzymskich i w tym kręgu, sądząc według inwentarza, pochowana była kobieta.

Ogółem na cmentarzyku w Luboszycach przebadano przestrzeń 5162 m². Odkryto tu 220 grobów jednostkowych i cmentarzyko warstwowe z późnej fazy okresu wpływów rzymskich. Wśród grobów jednostkowych 12 należało do kultury łużyckiej z II-IV okresu epoki brązu, 67 do grupy łużyckiej z okresu lateńskiego / kon. III-pocz. I w. p.n.e. / 132 do grupy luboszyckiej kultury przeworskiej z okresu wpływów rzymskich / 2 poł. II- 1 poł. III w. / i 9 grobów szkieletowych z późnego średniowiecza. W chwili obecnej nie planuje się na tym stanowisku dalszych badań wykopaliskowych natomiast pragniemy przeprowadzić poszukiwawcze badania geofizyczne.